

„Навѣрно, тукъ трѣбва да е Ада,“ помислилъ си той. Тукъ наблизу видѣлъ единъ старецъ съ дълга бѣла брада, който сѣчелъ дърва,

— Добъръ вечеръ, дѣдо! казалъ му пѣтникътъ.

— Добъръ вечеръ, синко! Кѣдѣ отивашъ толкова късно? обадилъ се старецътъ.

— Отивамъ въ ада при дяволитѣ, тука ли е пѣтя?

— Да, този е пѣтя, но слушай, какво ще ти кажа: щомъ влѣзешъ вътрѣ. всички дяволи ще искатъ да купятъ жамбона, защото тамъ нѣма никаква храна. Ти го продай, но пари да не вземашъ. Исай за него рѣчната мелница, която стои задъ вратата. Като се върнешъ, азъ ще ти кажа, какъ да я управлявашъ. Тя ще ти бѣде много потрѣбна.

Пѣтникътъ благодарилъ на стареца за добрия съвѣтъ и почукалъ на вратата на ада. Отворили му и той влѣзалъ вътрѣ.

3.

Около пѣтника се натрупали всички дяволи. Тѣ искали да купятъ жамбона. Отначало пѣтникътъ не искалъ да го продава, като заявилъ, че ще го занесе на жена си за празниците. Послѣ като видѣлъ, че дяволитѣ много настоявали да го купятъ, казалъ имъ: „Продавамъ ви го, но само за мелницата, която стои задъ вратата.“

Дяволитѣ не отстъпвали мелницата, но и пѣтникътъ не имъ давалъ жамбона. Най-послѣ съгласили се дяволитѣ и му дали мелницата. Пѣтникътъ излѣзалъ отъ ада съ мелницата въ рѣка. Намѣрилъ стареца и го запиталъ, какъ да я у-